

יומן החדשות

צ'אפלין ודייזי לין

מי שרוצה להסתכל

בראי, שיראה את

לוע הזאב,

יקח לבב, יתעצבן

ויתנחם בצ'ארלי

גם אוהבי הקולנוע המושבעים יתפכו לסכיזופרנים בחדוש הקרוב, שי הרי איך יוכלו לבלוע את כל הטובין שמציעים להם בחג המצות הזה? חוץ מכמה קומדיות ישראליות חדשות (שלא ברור אם קוני הכרטיסים יצחקו או יבכו בסופו של דבר), אפשר לעשות סדר יהודי קולנועי כשר בטבריה או להוקיע את הפגיעה בוכיות האזרחי מציטויות מרוב סירטי הגויים האחרים, שיוצגו במסגרת האירוע הסינמטי הכלל-ארצי של "רוח החופש". אבל מי

שרוצה להרגיש רע מאוד, שילך לראות את אל תוך לוע הזאב של פרנסיסקו לומבארדי. מי שלא יספיק לראות את הסרט הפרואני הזה במסגרת האירוע, שידרוף אחריו לכשיצג בקרוב בהקד רנה מיסחריית.

לא צריך להתאמץ כדי להעתיק את הסרט הזה מפרו לישראל, והרי לנו סרט מקומי על האינתיפאדה וצה"ל. מפקדים לוקחים את החוק לידיהם, מתוך אמונה שהאוכלוסיה מסתירה טרוריסטים, ושהדרך היחידה לשלוט בה היא להשליט יותר טרור מאשר מי טילים עליה הטרוריסטים. זילוזל בחיי אדם הנובע מאוזלת-יד של הכוח השר-לט ושיכרון המדיניות של היר החוקה. רישמית זהו סרט על מילחמת האזרחים בפרו, או למה על הראש בוער הכובע? ● ופסטיבל קאן השנה (מוזמן לא היו פסטיבלים — אבל זה האירוע שהמציא את כולם) חוגג עוד לפני פתיחתו הרישמית בהקרנה חגיגית של הגרסה המלאה באמת של לורנס איש ערב (1962). מה זה מלאה? הסרט נמשך במקור כמעט 4 שעות (ליתר דיוק 222 דקות). כשיצא הסרט לאור, והוא חברת קולנועיה על דייזי לין, והוא

שחקן צ'אפלין ב"הדיקטטור הגדול" הצחקו בשורות המחאה הפוליטית

צ'אפלין את התקופה הפוסט-אמריקאית שלו, את הטרנספורמטיבה המפרי רטת ביותר שלו. אגב, כל שנה, בפסטיבל שניערך במחווה לזיכרו, מארחת ליידי אונה צ'אפלין את באי הפסטיבל באחוזתו של המאסטרו. מי שאולי יבוא לישראל עם רעייתו להצגה חגיגית נוספת של הדיקטטור הגדול הוא יוג'ין, בנו של צ'אפלין הנקרא על שם אבי אשתו, יוג'ין ארנלי.

● ומה מתבשל? פטריק (ריקוד מושחת) סוויזי רוכב שוב. הסרט קרובי מישפחה מציג אותו כשורטר, ששורשיו מוליכים להרי האפלים. כשאחיו הצעיר נרצח על-ידי אספסוף באים בני שיבטו לחפש נקם בעיר. הגיבור נקרע בין המסורת שלו ושל התרבות שממנה בא לבין החוק שתתה הוא שליחו. את אחיו מעצב שחקן מבטיח אחר ממוצא איירי לוהט, ליאם ניוסן, שנראה לא מזמן בסרטו של קלינט איסטווד הימור נורלי, ולצד דיאן קיטון באם במיבחן. מה שמעניין ביותר, במבט חטוף בדיוקניהם של השניים, אף שאין ביניהם קירבת-דם, הם ממש דומים.

תודוך

חובה לראות

תלאביב בגלל המילחמה ההיא, שדות החיטה האדומים, אשה תחת השפעה, קפה בגודל, חשד, ארבע הר פתקות של רנט ומיראבל.

חיפה: בגלל המילחמה ההיא, ארבע הרפתקות של רנט ומיראבל.

תל-אביב:

*** **אשה תחת השפעה** (אלנבי, ארצות-הברית) — אשה על הגבול שבין שפיות לשיגעון, ורק האהד

הסכים להוריד 20 דקות. תשע שנים לאחר מכן, כשיצא בהקרנה חוזרת, קיצצה החברה, הפעם בלי להתיעץ בלין, עוד 15 דקות. כמאמצים גדולים ובתמיכתם של משוגעי הקולנוע הקבועים של הוליווד, בראשם סטיבן שפילברג, נמצא כל החומר החסר. כל השחקנים שחיים עדיין תרמו מחדש את קולותיהם, כדי להשלים את פס הקול שהיה לוקה בחסר. הספונסורים הגל-הבים שפילברג ושות' הפכו את העניין לאירוע, וההצגה החגיגית, שנערכה לסרט בגירסה זו ארצות-הברית היתה הצלחה גדולה. בתחילת חודש מאי

סירטי קולנוע בטלוויזיה

*** **המהמרים** (יום רביעי, 12 באפריל, בשעה 22.05) — מסר טיו הקלילים יותר של רוברט אלטמן, מי שעשה את נאשוויל ובאפלו ביל, ועוסק בדרך כלל במיתוסים אמריקאים. הפעם הוא מתמקד בהתמכרות להימור נוסח אמריקה. עיתונאי ומהמר נודדים בין לאס-ווגאס ורינו. עם ג'ורג' סיגל ואלניט גולד. *** **איש הציפורים מאלקטרו** (יום שישי, 14 באפריל, בשעה 22.30) — מהופעותיו המרשימות ביותר של ברט לנקסטטר, כאסיר שבילה 53 שנים בתא בודד בכלא. הציפורים שהפיגו תחילה את בדידותו, הפכו נושא למחקר שפירסם אותו בכל העולם. שחור לבן, בימוי יעיל של ג'ון פראנקנהיימר, המשכיל לנצל עד המאכסימום את המרחב המוגבל העומד לרשותו. * **עשרת הדיברות** (יום רביעי, 19 באפריל, ערב פסח, בשעה 22.00) — סרט-הענק של ססיל דה-מייל, לא בדיוק ההשתקפות הראויה ליציאת-מצרים, אבל מופת למושגי הראווה הניצחיים של הוליווד ולכל מה שמקובל כבידור עממי. צ'רלטון הסטון הוא משה רבנו, אבל את ההצגה גונבת מחלקת האפקטים המיוחדים. הסרט משודר בשני חלקים, חלק ב' בערב השביעי לפסח. שנת הייצור: 1956.

בה יכולה לגאול אותה. מסרטיו המופי לאים של ג'ון קאסאבטס עם מיכצע מישחק יחיד במינו ונריי בעוצמתו של ג'ינה רולנדס בתפקיד הראשי. *** **ארבע הרפתקות של רנט ומיראבל** (לב, מוצג גם בחיפה, ארפת) — אריק רוהמט בארבעה סיפורים קצרים ומבריקים על שתי נעימות, אחת עירונית ואחת כפרית, המי למרות זו את זו פרקי מוסר ומגנייה-יחי.

*** **איש הגשם** (שחף, מוצג גם בירושלים ובחיפה) — ארצות-הברית) — אלוף האוסקרים של השנה, דאסטין הופמן הוא אוטיסט היורש שלושה מיליון דולר וטום קרוז הוא אחיו המבכש לגזול ממנו את הירושה. בארי לווינסון ביים במיומנות רבה.

*** **יחסים מסוכנים** (רבחן, מוצג גם בירושלים ובחיפה) — שחף תות וניזון של האצולה הצרפתית הי משתעשעת במישחקי-כוח על חשבון החלשים. גלן קלוז, שכמעט וכתה בי אוסקר, ג'ון מלקוביץ ומישל פיפר הם בסדר, אבל הדקורציה מסבנעת יותר מהם. והיא אכן קיבלה אוסקר.

ענה פינר

חגיגה של קולנוע

המוזר

מזווין

1 טוב

2 ככה

3 חלס

4 חלס

5 חלס

מי הפליל את רוג'ר ריביט? (רב-יחן, תל-אביב, ארצות-הברית) — זאת ההצלחה הקופתית הגדולה ביותר של הקולנוע האמריקאי בשנה שעברה, ואין זה פלא. הרעיון לשתף דמויות מצוירות ושחקנים חיים יחד בסרט אינו חדש, אך המיזוג המושלם שלהם בעלילה רציפה מתחילת הסרט ועד סופו הוא בהחלט חווייה.

לא העלילה היא העיקר כאן, אלא הצגתה. הסיפור פשוט למדי, ושואל מן המסורת של הקולנוע האפל: בלש פרטי חוקר חשד שכוכב-קולנוע רצה את המאהב של אשתו. שיגרת להפליא. אלא שהבלש הוא שחקן חי (בוב הוסקינס) ואילו הכוכב, רוג'ר ריביט, הוא מצויר. נתוני-סידור אלה מותחים אפשרויות בלתי-מוגבלות לפני הסרט עצמו, שמערבב בעליות רבה את הגיבורים משני הסוגים, ומשליך אותם אלה באלה בתיחום טכני כזה, עד שהצופה, אחרי ההלם הראשון, אינו מתפלא לראות כיצד הם חובטים, או לחלופין, מתמזמזים, כאילו היו כולם בריות מאותו הסוג.

לאוהבי האנימציה זו חגיגה של ממש, כי סטיבן שפילברג, המפיק, הצליח לשכנע כמה מן האולפנים

בלי מעוף

בטיחי

מזווין

1 טוב

2 ככה

3 חלס

4 חלס

5 חלס

גארי פארמר ואיי מארטינזי: תמימים ואילו באדי, שאינו מאמין בשטויות, גם הוא נכנע לבסוף לקסם המסורת המפוארת. ומה יכולה מישרה מדרלית שלומיאליה ומושחתת לעשות נגד אמירת אמת!

משהו בין מציאות ואגדה, שחטר את הקסם של האגדה ואת הבסיס של המציאות. הסרט חוטא במבט מלא חיבה וסלחני, המציג את האינדיאנים כפרימיטיבים באמת, ואת יריביהם כחלמאים מושלמים, שרק אינדיאנים מסוגלים, עדיין, לח' שוש מפניהם. הרבה מוסיקה.